



## Dienst *Pieltsjerke* 17 januari 2016 Nachtmiel ds. Tienieke van Lindenhuisen

Eerste lezing:  
Jesaja 62,1-5

62<sup>1</sup> Omwille van Sion zal ik niet zwijgen,  
omwille van Jeruzalem ben ik niet stil,  
totdat het licht van haar gerechtigheid daagt  
en de fakkel van haar redding brandt.

<sup>2</sup> Alle volken zullen je gerechtigheid zien,  
alle koningen je majesteit.

Men zal je noemen bij een nieuwe naam  
die de HEER zelf heeft bepaald.

<sup>3</sup> Je zult een schitterende kroon zijn  
in de hand van de HEER,  
een koninklijke tulband  
in de hand van je God.

<sup>4</sup> Men noemt je niet langer Verlatene  
en je land niet langer Troosteloos oord,  
maar je zult heten Mijn verlangen  
en je land Mijn bruid.

Want de HEER verlangt naar jou  
en je land wordt ten huwelijk genomen.

<sup>5</sup> Zoals een jongeman een meisje tot vrouw neemt,  
zo zullen jouw zonen jou ten huwelijk nemen,  
en zoals de bruidegom zich verheugt over zijn bruid,  
zo zal je God zich over jou verheugen.

Tweede lezing: Johannes  
2,1-11

2<sup>1</sup> Op de derde dag was er een bruiloft in Kana, in Galilea. De  
moeder van Jezus was er, <sup>2</sup> en ook Jezus en  
zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd. <sup>3</sup> Toen  
de wijn bijna op was, zei de moeder van Jezus tegen hem: 'Ze  
hebben geen wijn meer.' <sup>4</sup> 'Wat wilt u van me?' zei Jezus. 'Mijn  
tijd is nog niet gekomen.' <sup>5</sup> Daarop sprak zijn moeder de  
bedienden aan: 'Doe maar wat hij jullie zegt, wat het ook  
is.' <sup>6</sup> Nu stonden daar voor het Joodse reinigingsritueel zes  
stenen watervaten, elk met een inhoud van twee à  
drie metrete. <sup>7</sup> Jezus zei tegen de bedienden: 'Vul devaten met

water.' Ze vulden ze tot de rand. <sup>8</sup> Toen zei hij: 'Schep er nu wat uit, en breng dat naar de ceremoniemeester.' Dat deden ze. <sup>9</sup> En toen de ceremoniemeester het water dat wijn geworden was, proefde – hij wist niet waar die vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden wisten het wel – riep hij de bruidegom <sup>10</sup> en zei tegen hem: 'Iedereen zet zijn gasten eerst de goede wijn voor en als ze dronken zijn de minder goede. Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard!' <sup>11</sup> Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonderteken; hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in hem.

## P R E E K

Beste mensen,

Het is vandaag 17 januari, de tweede zondag na Epifanie. Het kindje is geboren, alles is weer een beetje gewoon en wij worden geacht door te gaan met het leven van alledag. Johannes spoort ons aan vandaag om vreugdevol dat leven te leven en te vieren. Maar dat valt niet altijd mee. Ieder huis draagt zijn kruis en we moeten goed passen op elkaar. En we missen ineens ook zoveel mensen. Nog maar zo kort geleden, of veel langer dat ook zo kort lijkt. Langzaam zie ik hen gaan – schreef Ida Gerhardt ooit. 'Langzaam zie ik hen gaan die ik nog bij mij had, de bocht om van het pad. Wat gouddoorschenen stof, dan wordt het in de hof nog stiller dan voorheen. De liefsten. Eén voor één'.

Ik was nog even bij Tante Trien van de week. Even delen en van betekenis zijn voor elkaar. En tussen alle woorden en tranen door had Trynke taart op het aanrecht staan. Zomaar. Zo goed. Als je verdriet hebt, maak het leven dan wat zoeter. Dat zoete geheim dat het leven ook kenmerkt. En ik noem het omdat Johannes wil dat wij het leven vieren. Hoe je situatie ook is.

Epifanie betekent verschijning, aan het licht brengen, openbaren. Want na Kerst gaat het verhaal gewoon door met de ster die de wijzen de goede weg wijst, met de doop van Jezus en met het feest van vandaag waar Jezus de wijn van de vreugde in overvloed schenkt en het leven viert met anderen. Ik hoop dat we dat als bijzonder kunnen ervaren juist vandaag wanneer wij brood en wijn delen. Waar je voor uitgenodigd wordt. Dat je net als Jezus de uitnodiging om het leven te vieren aanneemt, dat je ingaat op de wens om er bij te zijn.

Een bijzonder verhaal schrijft Johannes dat bijzonder begint. Op de derde dag, zo schrijft hij. Bijbels gezien is de derde dag altijd bijzonder. God verzamelde de wateren op de derde dag

waardoor het land tevoorschijn kwam. Na drie dagen daalde God van de bergtop af om het verbond te sluiten, op de derde dag trok het volk door de Jordaan, op de derde dag stond Jezus op. Op de derde dag was er een bruiloftsfeest in Kana.

Nou ja, feest. Nog niet meteen. Want de wijn waarmee het feest wordt gevierd, raakt op. Zes vaten met water stonden er nog – hoe symbolisch – het cijfer zes wijst op iets dat nog niet af is, de zes die verlangen naar de 7, het heilig getal. 'Ze hebben geen wijn meer,' aldus Maria. Maria die een prachtige en bijzondere rol speelt in het verhaal. Die toestaat dat Jezus zich los van haar maakt, die toestaat dat Jezus zijn goddelijke rol op zich neemt. Die toestaat dat de glans van deze bijzondere man uit Nazareth zichtbaar wordt. Zo royaal, zo uitbundig zal het worden.

En wat ook bijzonder is dat niemand van de aanwezigen ziet hoe dat water in wijn verandert. Wij zelf ook niet. Het gebeurt ongemerkt, en passant, tussen neus en lippen door, in de marge. De dienaren dragen water weg en komen met wijn weer terug. En niemand komt er achter wanneer dat water nu in wijn verandert. Toen het geput werd? Toen het uit de vaten kwam? Tijdens het lopen naar de zaal? In de kan, in de beker, of pas op je tong? Als jij het zelf proeft? Mooi om dat straks eens te onderzoeken. Welk moment in dat Avondmaal is voor mij bijzonder. Geef daar eens aandacht aan straks.

En er is nog iets bijzonders. Jezus is uitgenodigd voor een bruiloft en hij gaat. Niet omdat hij nou meteen wonderen wil doen maar omdat hij wil delen in de feestvreugde van mensen. Ook daarin is hij gelukkig zo menselijk. Hij deelt in onze vreugde en maakt plezier. We stellen ons Jezus vaak veel te ernstig voor en te somber. Met alle gevolgen van dien. Nee, Jezus neemt volop deel aan het sociale leven van zijn dagen. We vinden hem herhaaldelijk op bruiloften en partijen. En dat begrijp ik wel.

Want zijn kritiek op de samenleving is juist, dat velen buitengesloten worden en niet deel kunnen hebben aan de vreugde. Hoe actueel wil je 't hebben. Zijn inzet is er op gericht om al die buitengeslotenen weer bij de samenleving te betrekken. Vier het leven en drink de wijn. Er is volop.

Dat is misschien wel het wonder van dit verhaal. Dat Jezus in Gods naam mensen de kunst van het leven wil leren, het goede leven. Een leven waarin mensen medemensen zijn en waarin je de ruimte krijgt en tot je recht komt in een

menswaardig bestaan. Samen graag.

Zoals Jesaja schrijft in dat poëtische visioen: God en de mens horen bij elkaar. Als een feest van de gezamenlijke toekomst, dat voluit gevierd mag worden. God die vreugde, liefde, verbondenheid brengt. Dat is onze overvloed.

We weten niet zoveel over de bruid en bruidegom. Wie ze waren en of ze nou echt zo arm waren dat ze niet genoeg wijn hadden. Dat is ook niet belangrijk. Wat wel belangrijk is dat Jezus de meest toegankelijke wijn schenkt die er maar is. Jezus maakt de wijn toegankelijk voor iedereen. Goede wijn in overvloed.

Het is vandaag 17 januari, de tweede zondag na Epifanie. Het kindje is geboren, en wij mogen vreugdevol leven en vieren. Amen.